

328

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVEN 2020

ČERVEN 2020

1	po	Panny Marie, Matky Církve	památka
2	út	9. týden v mezidobí (sv. Marcellin a sv. Petr)	
3	st	sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků	památka
4	čt	Ježíše Krista. Nejvyššího a věčného Kněze	Svátek
5	pá	sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	památka
6	so	9. týden v mezidobí (sv. Norbert)	<i>první pátek</i>
7	ne	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	SLAVNOST
8	po	10. týden v mezidobí	
9	út	10. týden v mezidobí (sv. Efrém)	
10	st	10. týden v mezidobí	
11	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ	SLAVNOST
12	pá	10. týden v mezidobí	
13	so	sv. Antonína Paduánského, kněze a Učitele Církve	památka
14	ne	11. neděle v mezidobí	
15	po	11. týden v mezidobí (sv. Vít)	
16	út	11. týden v mezidobí	
17	st	11. týden v mezidobí	
18	čt	11. týden v mezidobí	
19	pá	NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	SLAVNOST
20	so	Neposkvrněného Srdce Panny Marie	památka
21	ne	12. neděle v mezidobí	
22	po	12. týden v mezidobí (sv. Paulín Nolánský) (sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More)	
23	út	12. týden v mezidobí	
24	st	NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	SLAVNOST
25	čt	12. týden v mezidobí	
26	pá	12. týden v mezidobí	
27	so	12. týden v mezidobí (sv. Cyril Alexandrijský)	
28	ne	13. neděle v mezidobí	
29	po	SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA	SLAVNOST
30	út	13. týden v mezidobí (sv. Prvomučedníci římské)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu:** jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Eucharistický motiv – internet Adobe Stock

Draží farníci a milí čtenáři,

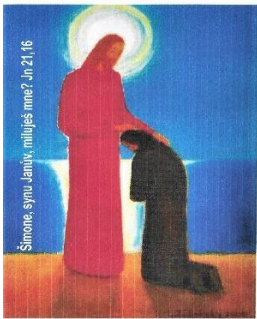
po delší době vstupujeme do měsíce, ve kterém již snad budeme moci normálně navštěvovat mše sv. tak, jak jsme tomu byli zvyklí. Zároveň je to ale měsíc napěchovaný významnými slavnostmi a památkami, které nám mají připomenout, jak důležité články víry, tak i její autentické svědky. Zvláštním způsobem je tento měsíc zasvěcen Nejsvětější svátosti - eucharistii a svátosti kněžství, která je zase neoddělitelná od Nejsvětějšího Srdce našeho Pána, které si též připomínáme. Sv. Jan Maria Vianney řekl, že „Bohu je kněz vším. Kněžství je láskou Srdce Ježíšova“. Nejsvětější svátost je plodem nepochopitelné lásky našeho Spasitele, a proto je více než výmluvné a zcela pravdivé znázornění obrazu Božího milosrdenství od sv. Faustyny Kowalské, které po ní žádal sám Pán Ježíš. Dva paprsky tryskající z jeho Srdce, červený jako znamení eucharistie a bílý jako znamení sv. křtu. Ano, Nejsvětější svátost vychází ze Srdce, z nejhlubšího nitra samého Boha, protože horoucně touží vniknout a proniknout srdce každého člověka, ve kterém chce přebývat a zcela ho naplnit. Čím? Sám sebou, svojí pokorou, odevzdaností, obětavostí, prostě svojí Božskou láskou. Blízkost Boha v této svátosti nelze nikdy proniknout ubohým lidským rozumem, ale je možné se z ní radovat a z ní opravdu šťastně žít. Slavnost Těla a Krve Páně, kterou slavíme každý červen nám chce toto vše připomenout, aby se nám přítomnost Krista v eucharistii nikdy nestala rutinou a samozřejmostí. Ustanovení této slavnosti je plodem zázraku, který se stal při slavení mše sv. v městě Bolsena, kterou slavil český kněz Petr, který konal kvůli svým pochybnostem o eucharistii pouť do Říma, aby si tak vyprosil hlubší víru v přítomnost Krista v této svátosti. Při mši sv. vytryskla z proměněné hostie krev, která dopadla na korporál a na zem. Tak jedná Bůh. Když máme pochybnosti je ochoten dokonce zázraku, aby nás přesvědčil o své velikosti a nesmírnosti a upevnil naši víru. V této zázračné události jako by chtěl sám Bůh ukázat a podtrhnout neoddělitelnost kněžství a eucharistie. Svátost kněžství je projevem „lásky Ježíšova Srdce“, protože nám zprostředkovává v určitém smyslu samotného Krista, když nám kněz uděluje svátosti ve jeho jménu. Svátosti jsou přímým zásahem a dotykem Krista v naší duši a umožňují nám život v milosti posvěcující a uchování si naděje na život věčný. Největším plodem kněžství je eucharistie, živý Bůh, který k nám sestupuje, aby nám daroval „nebe na zemi“ tzn. sebe sama tak, jak ho budeme moci přijímat v jeho věčném království. Z toho snad alespoň trochu více a lépe vyplývá odpověď na otázku, proč se stále znovu a znovu zdůrazňuje potřeba modlitby za kněžská povolání. Kněz „stahuje“ Boha na zem, aby ji posvětil a tím i všechny, kteří zde přebývají. Dokonce i ti, kteří Krista neznají a v něj nevěří, přijímají určitý prospěch z každé mše sv., která je sloužena, protože se při ní kněz modlí za celý svět, celé lidstvo, za obnovu celého padlého stvoření. Lidstvo a svět přijímá posvěcení, které plyne z proseb za odpuštění hříchů a smíření Boha za urážky, které mu stále mnoho lidí působí a tím znesvěcuje jeho svrchované Božství. Všechny tyto skutečnosti by nás měly vždy znovu vést k obnovení eucharistické zbožnosti a hlubší a věrnější účasti na mši sv. Jsme účastni výkupné oběti, která se před našima očima zpřítomňuje a Kristus vylévá ne pouze paprsky ze svého Srdce, ale konkrétní milosti, které nám nemůže darovat nikdo jiný. Co si od něj ve mši sv. vyprošujeme? Co mu svěřujeme? Co klademe na patenu při obětování, aby to Kristus sám proměnil a nás očistil a znovu vyzdvihl do jeho nadpřirozeného života? To jsou otázky, které si můžeme v tomto období nejen položit, ale spíše se snažit na ně s otevřeným srdcem odpovědět. V tomto měsíci bude vysvěcen jáhen Miro pocházející z naší farnosti na kněze. Prosme za jeho kněžskou věrnost i všech ostatních kandidátů, aby se po celý svůj život se vždy snažili jednat jako „alter Christus“, kterým je každý kněz v plnosti právě při obětování mše sv. Kéž nám tento měsíc pomůže prohloubit naši víru v Nejsvětější svátost, abychom jednou mohli našeho Pána vidět přímo nezahaleně v bílé hostii, ale tváří v tvář a radovat se z této blízkost po celou věčnost.

K tomu vám žehná P. Vít

- **Výstav Nejsvětější svátosti oltární:** čtvrtek 4. 6. po mši sv. do 20.00 – sv. Prokop
- **Slavnost Nejsvětější Trojice:** neděle 7. 6. všechny kostely
- **Sbírka na splátku farního úvěru:** neděle 7. 6. (všechny kostely)
- **Setkání katechumenů – hovory o víře:** neděle 7., 14. a 28. 6. od 18:00 – Farní centrum
- **Slavnost Těla a Krve Páně:** čtvrtek 11. 6. v 18:00 u sv. Prokopa
- **Úklid kostelů (před primiční mší sv. !!!):** sobota 13. 6. mše sv. v 8:00 - sv. Prokop
- **První sv. přijímání dětí:** neděle 14. 6. v 9:30 u sv. Prokopa
- **Setkání ministrantů:** neděle 14. 6. v 17:00 Farní centrum

Kněžské svěcení jáhna Miroslava Auxta	Primiční mše sv. P. Miroslava Auxta
sobota 20. června 2020	neděle 21. června 2020
10:00	15:00
katedrála sv. Víta, Václava, Vojtěcha	farní kostel sv. Prokopa
PRAHA - HRADČANY	PRAHA - ŽIŽKOV

- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele:** středa 24. 6. v 18:00 u sv. Prokopa
- **Sbírka na bohoslovce:** neděle 28. 6. (všechny kostely)
- **Slavnost sv. Petra a Pavla:** pondělí 29. 6. v 18.00 u sv. Prokopa

S radostí, pokorou a upřímnou vděčností za dar života, viry a povolání Vám oznamuji, že vkládáním rukou a konsekrační modlitbou otce kardinála Dominika Duky přijmu

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze
v sobotu 20. června 2020 v 10 hodin.

Za tuto nezaslouženou milost chci spolu s vámi děkovat Pánu Bohu slavením

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

v neděli 21. června 2020 v 15 hodin v kostele sv. Prokopa v Praze-Žižkově.
Miroslav Auxt

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, těmto svým služebníkům důstojnost kněžskou; obnov v jejich nitru Ducha svatosti, ať příkladem svého života upevňují mravní řád, ať jsou věrnými správci tvých tajemství, aby se tvůj lid neustále obnovoval koupelí znovuzrození a sytil z darů tvého oltáře, aby hříšníci docházeli odpuštění a smíření a nemocným se dostávalo útěchy a pomoci. Ať jsou, Bože, s námi spojeni, abychom se společně dovolávali tvého milosrdenství pro lid, který jsi nám svěřil, i pro celý svět.

Výňatek z konsekrační modlitby při kněžském svěcení.

Jáchyn **Miroslav Auxt** je dlouhodobě spojen s naší farností. Vidali jsme jej často při liturgických obřadech i při jiných příležitostech a provázeli jsme ho modlitbami i jinak na cestě ke kněžství. Nyní stojí už jen několik metrů od cíle a takto hodnotí svoji dosa-
vadní životní cestu: *(rozhovor připravil -AJ-)*

1. Mohl bys nastínit průběh svého dětství a mládí?

Narodil jsem se 6. května 1986 ve středoslovenském Zvolenu v katolické rodině. Mám dva sourozence, bratra Erika a sestru Lucii. Já jsem nejmladší. Od malička mě jaksi uchvacovala příroda a sport. Dětství jsme strávili sportem a pobytem venku. Do kostela jsem chodíval rád a cítil jsem se tam dobře a bezpečně. Nevím, ale možné kořeny svého povolání vidím v tom zlobivém klukovi, který stojí s maminkou u mříže do boční kaple Panny Marie Pomocnice křesťanů a odkud byl výhled na staré dveře do sakristie, u kterého strašně zajímalo, co všechno se tam tak může nacházet. Až později mě tam zavedl můj velmi dobrý spolužák ze základní školy a já začal ministrvat. Během studia na gymnáziu jsem ministranty taky vedl.

2. Víme, že pocházíš ze Slovenska. Co Tě přivedlo do Čech?

V čase podávání přihlášek na VŠ jsem se nechal vést svým vztahem k přírodě. Rozhodl jsem se pro studium biologie. Po vyrozumění, že mě vzali do Prahy, jsem to vzal jako výzvu pro osamostatnění se a pro nová dobrodružství. Začal jsem studovat na Přírodovědecké fakultě UK, obor Molekulární biologie. Od druhého ročníku jsem pracoval v Ústavu molekulární genetiky, oddělení Buněčné a virové genetiky. Svým byvalým kolegům jsem nesmírně vděčný! Bylo to neskutečně obohacující. Již ze začátku svého pobytu v Praze jsem se chtěl taky dostat někam do farnosti. Zde bych chtěl poděkovat otci Milošovi Szabovi za jeho přijetí do tehdejšího "kibutzu" u svatě Anny - ubytování pro studenty na faře v Ostromečské, ale také poděkovat za to, že krok po kroku mě vedl, aniž by možná o tom věděl a dával prostor k růstu a dozrávání ve farním společenství žižkovské farnosti. Nepochybně sehrál nezastupitelnou roli při rozlišování a vstupu do semináře a další lidské formaci. Tak jsem se dostal do Prahy a na Žižkov.

3. Teologická studia jsi absolvoval u nás i v Římě. Je v tom velký rozdíl?

Zdejší a zahraniční studium teologie se doplňují. Na zdejší fakultě mi byly předány výborné základy z nej-
různějších teologických věd. V Římě šlo o rozšíření, jiný náhled a přístupy. Bylo nesmírně obohacující sedět ve skupině asi 60 lidí ze všech koutů světa. Děkuji otci biskupovi Malému za tuto možnost a také vedení papežské koleje Nepomucenum, za její rodinou atmosféru a podporu při studiu a formaci. Itálii jsem si doopravdy zamiloval.

4. Je v církevním prostředí nějaká osobnost, která Ti byla nebo podnes je vzorem?

Zde budu stručný - papež František.

5. Pociťuješ rozdíl mezi teoretickou studijní přípravou a praktickou jáhenskou službou v pastoraci?

Je to doopravdy velký rozdíl. Stanout před lidmi, smysluplně mluvit a vést myšlenky a srdce lidí k Hospo-
dinu je hodně náročné na přípravu. Být k dispozici, sloužit a zůstat tvárným po lidské a intelektuální stránce je taky výzvou. A při tom všem neztratit jasný pohled na Krista, potkávat ho v lidech, hledat ho a naslouchat. To teoretické se stává praxí. Hodně mi daly křestní přípravy, které jsem vedl, výuka nábožen-
ství dětí, dále přednášky a nejrůznější akce, které ve farnosti probíhají jsou mi velkým povzbuzením. Jak se říká, člověk se nejvíce naučí, když je hozen do vody a plave. Takže plavu, není na co čekat.

6. Co - podle Tebe - Církev dnes nejvíce potřebuje?

Je mnohem lehčí vidět to, co chybí, nebo co je špatně a co nefunguje. Čím dále tím více jsem přesvědčen o tom, že je mnohem důležitější, co já jako křesťan v dnešní době mohu dát ze sebe a ze svého vztahu s Kristem. Je to velký potenciál, který je ukryt v každém z nás. Jsem rád křesťanem, i když chybujícím a někdy bez odvahy. Ale je to smysluplná cesta, která vede od Lásky k lásce. Takže bych řekl nalézání sebe sama v této lásce a jejím dávání v lidskosti a přijetí, bez ohledu na to co si, kdo myslí.

Milí farníci, jsem si vědom, že během svého studia v zahraničí a nástupu do jáhenské služby po návratu jsem s vámi nebyl moc v kontaktu a nepodílel jsem se na farním životě intenzivněji, což mě mrzí... Farní společenství na Žižkově se rozrostlo a mnohé z vás ani neznám. Chtěl bych Vás ujistit o tom, že jsem nikdy na farnost sv. Prokopa nezapomněl a touto cestou Vás všechny srdečně zvu na své kněžské svěcení do Pražské katedrály v sobotu 20.6.2020 od 10.00 a pak na primiční mši svatou v kostele sv. Prokopa v neděli 21.6.2020 od 15 hodin a následné obcerstvení. Abych tak mohl spolu s Vámi děkovat Hospodinu za dar povolání a za vás, kteří jste mě na této cestě doprovázeli. Abychom mohli spolu pobýt a slavit. Chci moc poděkovat panu faráři otci Vítovi za jeho mnohé modlitby, pomoc jak duchovní tak lidskou, které jsem vždy vnímal. Děkuji mu za mnohé, co pro farnost udělal a obětavě dělá. Děkuji Vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili do příprav, za vaši ochotu a dobré srdce, protože vím, že bez Vaší pomoci by to nebylo možné dotáhnout až sem. Upřímně vám všem děkuji, nadále prosím o modlitby a budu se opět těšit na společné shledání.

S mnoha pozdravy Auxt Miro

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Výňatek z encykliky papeže Pia XII.

HAURIETIS AQUAS (1956)

o úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

S radostí budete čerpati vodu (haurietis aquas) ze zdrojů Vykupitelových. Těmito slovy prorok Izaiáš v obrazech plných hlubokého smyslu předpověděl nesčetné, bohaté dary Boží, které měl přinést křesťanský věk. Tento výrok nám bezděky přichází na mysl, když uvažujeme o končícím století, jež uplynulo od chvíle, kdy náš předchůdce blahé paměti Pius IX. vyhověl rád prosbám z celého světa a nařídil, aby svátek božského Srdce Páně byl slaven v celé Církvi.

Církev si úcty k Srdci Ježíšovu vždycky velmi vážila a váží. Usiluje o to, aby ji všude přivedla k rozkvětu a co nejvíce rozšířila mezi křesťanskými národy. Proto se snaží ze všech sil ji chránit před bludnými naukami tak zvaného naturalismu a sentimentalismu. Přece však je třeba velmi litovat, že tato vzácná pobožnost v minulých dobách ani dnes nenachází náležitou vážnost a ocenění u mnohých křesťanů, a to ani u takových, kteří se vydávají za horlivé katolíky a usilují o svatost.

Posvátné knihy se ovšem nikdy nezmiňují výslovně o zvláštní úctě klanění a lásky, prokazované lidskému Srdci vtěleného Slova jakožto symbolu jeho planoucí lásky. Avšak i když jsme tuto skutečnost zjistili, nelze popřít ani v nejmenším pochybovat o tom, že božská láska k nám, hlavní důvod té úcty, je ve Starém i Novém Zákoně nám zvěstována a přibližována obrazy, které mocně dojmají lidské srdce. Poněvadž tyto obrazy byly předloženy už v posvátných knihách, které předpovídaly příchod vtěleného Syna Božího, mohou být také pokládány za předobrazy té nejvznešenější lásky Boží a jejího symbolu, totiž za předobrazy nejsvětějšího a klanění nejhodnějšího Srdce božského Vykupitele.

Proto Srdce vtěleného Slova je právem pokládáno za symbol a smyslový obraz trojí lásky, kterou božský Vykupitel stále miluje věčného Otce a všechny lidi. Je předně symbol božské lásky, kterou má spolu s Otcem a s Duchem Svatým a která je nám zjevována pouze v něm jakožto ve vtěleném Slově jeho smrtelným a křehkým lidským tělem. Jeho Srdce je dále symbolem planoucí lásky, která je vlita do jeho duše a obohacuje lidskou vůli Kristovu. Konečně - a to přirozeně a přímo - je toto Srdce také symbolem smyslových hnutí. Vždyť Tělo Ježíše Krista, vytvořené v lůně blahoslavené Panny Marie působením Ducha svatého, má citovou schopnost a vnímavost nejvyšší dokonalou, mnohem dokonalejší než kterékoliv jiné lidské tělo.

Předvídáme a očekáváme, že z úcty k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu vzejde pro Církev hojné duchovní ovoce. Kéž s pomocí Nejvyššího se úcta věřících slavnostmi tohoto roku den co den rozmáhá! Kéž se šíří jeho oblažující vláda nade všemi lidmi a jeho *království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a míru.*

Zajásejte, zpěvy vděčné,
zazvuč chválou háj i luh,
důkaz lásky nekonečné
dává světu věčný Bůh.
Ježíšovo Srdce hlásá
smilování novou zvěst:
Vděčně naše píseň jásá:
Srdci Páně sláva, čest!

Bože, uveď v Církev svoji
všechnen zbožný zemský lid,
jedna víra ať je pojí,
jedné lásky hřeje cit.
Ježíšovo Srdce hlásá:
spása světa ve mně jest!
Vděčně naše píseň jásá:
Srdci Páně sláva, čest!

Sjednoť Bože, Spasiteli,
v Srdce svého království
vírou, láskou vesmír celý
k upřímnému bratrství!
Mír a pokoj, radost, spása
v Ježíšově Srdci jest.
Vděčně celý svět ať hlásá:
Srdci Páně sláva, čest!

Český kancionál, píseň 78

zdroj: Coulombe: Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	221 JULIUS III. 7. únor 1550 - 23. březen 1555 * 1487 Itálie, vl. jm. Giammaria Ciocchi	
---	--	--

Pocházel z římské rodiny právníka, r. 1512 se stal biskupem, později kardinálem. Předsedal prvnímu zasedání Tridentského koncilu a vedl jeho přesun do Bologně z důvodu morové epidemie. Po zvolení papežem vrátil koncilní zasedání do Tridentu a nařídil obnovení jeho jednání. Avšak z důvodu hrozby útoku farnouzkých vojsk bylo nutné koncil znovu odložit. Julius III. se pak stáhl z politických záležitostí a uchýlil se do ústraní.

Zde však podle některých pramenů žil dosti nevázaným životem, dokonce obnovil tradici římských karnevalů a údajně udržoval „kratochvíle pochybné povahy“.

Přes tyto výstřelky se však dostaly do tempa reformy tridentského koncilu. Rozkvět prožívalo Tovaryšstvo Ježíšovo (jezuité), v Římě bylo založen ústav pro výchovu německých kněží (Collegium Germanicum). V r. 1553 přivedl nástup královny Marie na trůn opět do Anglie katolickou víru.

Julius III. též schválil založení univerzit v Mexico City a v Limě (Peru).

	222 MARCEL II. 8. duben - 1. květen 1555 * 1501 Itálie, vl. jm. Marcello Cervini	
---	---	--

Pocházel z rodiny úředníka aparátu Apoštolského stolce, po římských studiích a vysvěcení na kněze proslul láskou ke zbožnosti a učenosti. Byl pověřován stále vyššími a zodpovědnějšími církevními úřady; po jmenování kardinálem se jako papežský legát účastnil zasedání tridentského koncilu.

Brzy po zvolení papežem zakázal pořádání nejrůznějších oslav a jiných zábav. Byl tvrdým odpůrcem nepotismu, jeho příbuzní nesměli do Říma ani jezdit. Korunovaci si přál bez zbytečných výloh, peníze na ni určené věnoval chudým. Během velikonočního týdne chodil sloužit mše pěšky.

1. května 1555 zemřel důsledkem vypětí. Pohřben byl ve vatikánských katakombách ve Svatopetrském chrámu v prosté rakvi. Po jeho smrti se stalo zvykem, že se o velikonoční neděli zpívala mše *Missa Papae Marcelli* pro šest hlasů, kterou složil Giovanni Pierluigi da Palestrina.

Podnes je posledním papežem, který si ponechal své původní křestní jméno jako jméno papežské.

	Ty, jenž dáváš klasům zrát, krásou šatíš lilie, dej se nám vždy lépe znáti, jak tě Syn tvůj zjevuje. Jitřní záře, duhy krása, světlý den i jasná noc, všechno slávu tvoji hlásá, zvěstuje tvou božskou moc. Kancionál 517
---	--

GALERIE ČERVNOVÝCH SLAVNOSTÍ

Liturgický den stupně Slavnost patří do nejvyšší liturgické kategorie. Proto jich je v liturgickém roce pouze 20 – a z toho jich letos 5 připadá do měsíce června.

Duchovní rozměr těchto dní je popsán v nesčetných úvahách, připomeňme si je zde alespoň obrazovou „minigalerií“ pro rok 2020.

I když všechny slavnosti nepatří mezi tzv. zasvěcené svátky, měli bychom tyto dny s Církví oslavit v liturgickém společenství.

-AJ-

7. června 2020	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	
Vstupní antifona: <i>Trojediný Bůh, Otec i Syn i Duch svatý, nám prokázal své milosrdenství: chvalme a oslavujeme ho na věky.</i> Slaví se v neděli po Slavnosti Soslání Ducha sv. Celocírkevní oslavu zavedl papež Jan XXII. r. 1334 <i>obrázek: Středověká iluminace, Národní knihovna Francie</i>		
11. června 2020	SLAVNOST TĚLA A KRVĚ PÁNĚ	
Vstupní antifona: <i>Mé Tělo je skutečný pokrm a má Krev skutečný nápoj, praví Pán.</i> Slaví se ve čtvrtek po Slavnosti Nejsvětější Trojice. Celocírkevní oslavu zavedl papež Urban IV. r. 1264. Tradiční název této slavnosti je „Boží Tělo“; v tento den se dodnes udržel dlouholetý zvyk (od 14. století) eucharistických průvodů. <i>obrázek: Eucharistický motiv</i>		
19. června 2020	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
Vstupní antifona: <i>Bůh nás miloval věčnou láskou a otevřel nám v Srdci svého Syna pramen milosti a slitování.</i> Slaví se v pátek po 2. neděli po Slavnosti Soslání Ducha sv. Liturgická úcta se začala šířit od 12. století (sv. Anselm, sv. Bernard); celocírkevní oslavu zavedl papež Pius IX. r. 1856, její význam zdůraznil papež Pius XII. r. 1956 v encyklice <i>Haurietis aquas</i>. <i>obrázek: Ilustrace – Royalty Free</i>		
24. června 2020	SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
Vstupní antifona: <i>Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle a připravil Pánu ochotný lid.</i> Slaví se každoročně 24. června – 6 měsíců před Slavností Narození Páně – odkaz na Lukášovo evangelium, dle jehož zpráv byl Jan Křtěl o 6 měsíců starší než Ježíš. Oslava tohoto dne je tradována již od 5. století. <i>obrázek: Simone Baschemis – 16. stol.</i>		
29. června 2020	SLAVNOST SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA	
Vstupní antifona: <i>Svatí apoštolové Petr a Pavel prošli za Církev svou krev: měli podíl na kalichu utrpení Páně a stali se Božími přáteli.</i> Slaví se každoročně 29. června, společná oslava sv. apoštolů v jeden den je doložena již ve 3. století. <i>obrázek: malba El Greca, muzeum Barcelona</i>		

Poselství II. Vatikánského koncilu

výňatky z publikace *Enchiridion Vaticanum*, česky vyd. Karmelitánské nakladatelství 2013

2

Před 55 lety byl ukončen II. Vatikánský koncil. Od té doby Církve prošla vývojem, který se některým zdá příliš pomalý a jiným naopak překotný, až chaotický. A došlo i k tomu, že se koncilním otcům dávala do úst slova, která nikdy nevyslovili a někdy i názory, které nemají v koncilních dokumentech žádnou oporu.

Na závěr koncilu dne 8. prosince 1965 Svatý Otec Pavel VI. pronesl *Poselství koncilu lidstvu*. S tímto Poselstvím, adresovaným: 1. *Těm, kdo vládnou*, 2. *Lidem ze světa myšlení a vědy*, 3. *Umělcům*, 4. *Ženám*, 5. *Pracujícím*, 6. *Chudým, nemocným i všem trpícím*, 7. *Mládeži* - se budeme postupně na těchto stránkách seznamovat.

Poselství lidem ze světa myšlení a vědy

Obzvláštní pozdrav zasláme vám, kteří hledáte pravdu, lidem světa myšlení a vědy.

Vaše cesty nám nikdy nejsou zcela cizí. Jsme přátelé vašeho badatelského povolání, jsme spojenci vašich námah, obdivovatelé vašich objevů.

Pokračujte v bádání a nikdy nerezignujte na pravdu a neztrácejte naději! Připomeneme vám slova svatého Augustina: *Hledejme s touhou nalézat a nalézejme s touhou znovu hledat*.

Myšlení je ale také odpovědnost. Běda ale těm, kdo zatemňují ducha výmysly zaměřenými k jeho potlačení, těm, v nichž se probouzí pýcha, klamání a deformace ducha.

Proto vám nabízíme světlo pocházející z našeho tajemného zdroje, jímž je víra. Ten, který nám ji svěřil, je svrchovaným Mistrem myšlení a my jsme jeho nepatrní služebníci. Jen On může říkat: *Já jsem světlo světa a Já jsme cesta, pravda a život*.

Bohu díky za možnost hlubokého souznění mezi opravdovou vědou a pravou vírou, které obě stojí ve službě pravdě. Nebraňte tomuto vzácnému setkání.

Obraťte se ke světlu víry, abyste mohli nacházet pravdu!

uspořádal: -AJ-

Považují nás za hlupáky a bohoslužby za kino

J. Exc. Michel Aupetit, arcibiskup Paříže:

* 1951, původně vystudoval medicínu a několik let působil jako lékař. V r. 1991 vstoupil do semináře a po vysvěcení na kněze působil v pařížské duchovní správě jako kněz a později jako pomocný biskup. V r. 2017 jej papež František jmenoval pařížským arcibiskupem. Je autorem několika knih, věnovaných hlavně lékařské etice, ochraně života a dalším aktuálními otázkám křesťanského života.

Pařížský arcibiskup rozhořčeně reagoval na další restrikce omezující svobodu kultu. Podle rozhodnutí francouzské vlády bude zákaz veřejných bohoslužeb závazný přinejmenším do 2. června. *Jednají s námi jako s hlupáky, kteří si s ničím nedokáží poradit*, řekl arcibiskup Michel Aupetit. Připomněl také, že církev sehrává klíčovou roli ve snižování negativních následků epidemie. Od začátku karantény rozdává v pařížských farnostech jídlo pro potřebné a dokládá, že zachování zdravotních norem není problém.

Arcibiskup Aupetit, který má za sebou rovněž dvacet let lékařské praxe, konstatoval, že církev je připravena na fungování v době epidemie. Na žádost premiéra předložil směrnice, jimiž se bude řídit liturgie, aby se snížilo riziko přenosu nákazy. Nedostal však žádnou odpověď. V příštích dnech se tedy ve Francii otevrou obchody i školy, ale společná modlitba v kostelech bude nadále zakázána. Podle pařížského arcibiskupa vládní rozhodnutí dosvědčují, že ti, kdo dnes rozhodují, nedokáží pochopit potřeby věřících lidí. Považují eucharistii, za jakýsi druh zábavy, srovnatelný s kinem. Naši vládcí jsou dobří administrátoři, ale něco velmi zásadního jim chybí, nevyznají se v lidech, jejich poznání o člověku je nulové, řekl arcibiskup francouzského hlavního města.

Radio Vaticana duben 2020

Eucharistie a tajemství Boží Trojice

Promluva sv. Josemaría Escrivá Zelený čtvrtek ze dne 14. 4. 1960 – 2. část

uspořádal P. Vít Uher

Eucharistie a tajemství Boží Trojice

Confiteor (úkon kajícínosti) nás upozorňuje na naši nehodnost; není to abstraktní, nýbrž konkrétní připomínka našich hříchů a chyb. Proto opakujeme: *Kyrie eleison, Christe, eleison*, Pane, smiluj se, Kriste, smiluj se. Kdyby bylo odpuštění, které potřebujeme, závislé na našich zásluhách, naši duši by teď naplnil zármutek a hořkost. Ale pro Boží dobrotu dostáváme odpuštění na základě milosrdenství Boha, a tak jej hned potom chválíme: *Gloria! – neboť ty jediný jsi svatý; ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce.*

Teď posloucháme slova Písma, která jsou světlem Ducha svatého, jenž k nám mluví v lidských slovech, aby náš rozum poznával a uvažoval, naše vůle se upevňovala a naše konání dařilo. Neboť jsme jeden lid, který vyznává jednu víru, lid, *shromážděný v jednotě Otce, Syna a Ducha svatého*. Potom přichází obětování chleba a vína, darů lidí. Není to mnoho, ale provází je modlitba: *S duši pokornou a se srdcem zkroušeným prosíme, Bože, ať se dnes před tebou staneme obětí, která se ti zalíbí*. Opět si připomeneme svou bídu a touhu, aby všechno, co jsme Pánu přinesli, bylo ryzí a čisté. *Umyji své ruce, mám v úctě důstojnost tvého domu. Už před lavabem, umýváním rukou, jsme vzývali Ducha svatého a prosili, aby požehnal oběť, která bude přinesena jeho svatému jménu*. Nato se obracíme k Boží Trojici – *Suscipe, Sancta Trinitas* –, aby přijala naše obětní dary, které jsme přinesli na památku života, umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Krista, ke cti Marie vždy Panny a ke cti všech svatých. Potom se kněz modlí *Orate, fratres*, modlete se, bratři a sestry, aby tato oběť prospěla všem ke spáse, neboť je to má i vaše oběť, oběť celé církve. Modlete se, bratři, i když se vás sešlo jen málo, ano i kdyby byl viditelně přítomen jen jeden křesťan, ano, i tehdy, kdyby byl kněz sám; neboť každá mše svatá je oběť za všechny, vykoupení všech kmenů a jazyků, všech lidí a národů.

Skrze společenství svatých se dostává všem křesťanům z každé mše milost, bez ohledu na to, zda je slavena v přítomnosti tisíců nebo zda při ní knězi přísluhuje jen dítě, a k tomu ještě roztržitě. Nebe a země se spojují a s anděly zpívají *Sanctus, Sanctus, Sanctus* (Svatý, Svatý, Svatý). Má chvála a velebení se spojuje s anděly, není mi to zatěžko, neboť vím, že stojí kolem mne a klaní se Trojici, když slavím mši svatou. Také vím, že pro své důvěrné spojení s Nejsvětější Trojicí a proto, že je Matkou Krista, jeho těla a krve – Matkou Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka –, zde určitým způsobem spolupůsobí Panna Maria. Počala Ježíše Krista bez přispění muže, jediné mocí Ducha svatého, a dala mu krev, onu krev, kterou obětoval na Golgotě a při mši svaté jako výkupnou oběť. *Eucharistickou modlitbu začínáme s dětinskou důvěrou, neboť Boha nazýváme naším Otcem. Říkáme mu clementissime Pater – nejdobrotivější Otče. Prosíme ho za církev a za všechny, kdo ji tvoří, za papeže, za svou rodinu, za své přátele a známé. Katolický křesťan zde s všeobjímajícím srdcem prosí za celý svět, neboť z naší horlivosti nesmí být nic vyloučeno. Aby naše prosby byly vyslyšeny, pamatujeme na společenství se slavnou a vždy panenskou Boží Matkou Marií a s hrstkou lidí, kteří jako první Krista následovali a pro něho zemřeli.*

Quam oblationem... Blížíme se teď k okamžiku proměnění. Ve mši svaté jedná skrze kněze opět Kristus: *Toto je moje tělo. Toto je kalich mé krve.* – Ježíš je mezi námi. Při předpodstatnění se obnovuje bezmezná pošetilost Boží lásky. Až dnes tento okamžik přijde, pokusme se, každý z nás, říci ve svém srdci Pánu, že nás od něho nesmí nic odloučit, že jeho bezbranné obětování se pod křehkými způsoby chleba a vína z nás udělalo dobrovolné otroky: *Praesta meae menti de te vivere, et te illi semper dulce sapere*, dej mé duši stále jenom z tebe žít, v tobě Boží lásku rozjímat a ctít. A znovu jsou tu prosby – neboť my lidé jsme skoro vždy ochotni prosit: za své zemřelé bratry, za sebe samy. Sem můžeme vložit všechny své nevěrnosti a své ubohosti, těžké břemeno, neboť on je chce nést pro nás a s námi. Eucharistická modlitba nakonec znovu oslavuje Nejsvětější Trojici: *per Ipsum, et cum Ipso et in Ipso* (skrze něho a s ním a v něm) – skrze Krista, s Kristem a v Kristu, naší lásce, patří tobě,

Bože, Otče všemohoucí, v jednotě Ducha svatého všechna čest a sláva po všechny věky věků. Ježíš je cesta, prostředník; v něm máme všechno, bez něho nemáme nic. V Kristu a Kristem poučení se odvažujeme říkat Všemohoucímu, Otče náš. On, který učinil nebe i zemi, je tento milující Otec, který čeká, že se k němu budeme neustále vracet jako marnotratný syn

Ecce Agnus Dei... Domine, non sum dignus... (Hle, Beránek Boží... Pane, nejsem hoden...). Brzy přijmeme Pána. K důstojnému přijetí velmi váženého člověka patří světlo, hudba, sváteční oblek; když máme přijmout od svého srdce Krista, musíme se připravit mnohem víc. Přemýšleli jsme už někdy o tom, jak bychom se chovali, kdybychom měli Krista ve svém životě přijmout jen jednou? Za mého dětství nebyla ještě rozšířena praxe častého svatého přijímání. Velmi dobře si pamatuji, jak pečlivě jsme se na ně tělem i duší připravovali. Vzali jsme si nejlepší šaty, zvlášť dobře jsme se umyli a učešali, dokonce jsme se i trochu navoněli... Byly to pozornosti lidí, kteří dovedou milovat a splácet lásku láskou. S Kristem v duši dokončíme mši svatou. Požehnání Otce, Syna a Ducha svatého nás bude provázet po celý den, při našem obyčejném všedním úkolu: posvětit všechnu ušlechtilou lidskou činnost. Účastí na mši svaté se naučíte, jak se setkávat s každou jednotlivou božskou osobou: S Otcem, který zpłodil Syna, se Synem, který byl zplozen z Otce, s Duchem svatým, který od obou vychází. Ať se obracíme na kteroukoli ze tří osob, vždy se obracíme na jednoho jediného Boha; a když se obracíme na všechny v Trojici, obracíme se na jediného a pravého Boha. Milujte mši svatou, mé děti, milujte mši svatou. Chod'te s velkou touhou ke svatému přijímání, i když jste vnitřně chladní, i když vám váš cit nic neříká. Přijímejte, s nadějí, s ohnivou láskou.

USTANOVENÍ KANONICKÉHO PRÁVA O SVÁTOSTI KNĚŽSTVÍ

V tomto měsíci bude v našem farním kostele sloužit první mši svatou novokněz Miroslav Auxť. Při této příležitosti je vhodné si připomenout některá právní ustanovení Církve o podmínkách řádného udělení svátosti svěcení, jak je obsahuje Kodex kanonického práva:

Udělovaatelem svátosti svěcení je řádně vysvěcený biskup.

Svátost svěcení platně přijímá pouze pokřtěný muž.

Je zakázáno kohokoliv jakýmkoli způsobem a z jakéhokoli důvodu nutit k přijetí svěcení anebo vhodného kandidáta od přijetí svátosti svěcení odvracet.

Kandidáti se ke kněžství důkladně připraví podle norem práva.

Ke svěcení se připustí ti, kdo mají neporušenou víru, jsou vedeni správným úmyslem, mají náležité znalosti, dobrou pověst, jsou mravně bezúhonní a mají další vlastnosti, tělesné i duševní, pro přijetí svátosti svěcení. Svěcení na kněze se uděluje pouze těm, kdo dovršili 25. rok věku a přijali svátost biřmování.

Přijetí svátosti svěcení brání tyto irregularity:

- amence nebo jiná duševní nemoc
- spáchání zločinu odporu, bludu nebo rozkolu
- uzavření neplatného manželství (i civilního), jemuž bránila kanonická překážka
- spáchání vraždy nebo úmyslného dokonání potratu nebo pozitivní spolupráce na těchto činech
- úmyslné těžké zmrzačení sama sebe nebo pokus o sebevraždu
- pokus o vykonání úkonů ze svátosti svěcení

Dispens od irregularit může udělit Apoštolský stolec, v určitých případech místní ordinář.

Před udělením svátosti kněžského svěcení předloží kandidát osvědčení o řádně vykonaném studiu a osvědčení o přijetí jáhenského svěcení. Jestliže i po provedení toho všeho biskup z určitých důvodů pochybuje o tom, zda je kandidát vhodný k přijetí svátosti svěcení, toto svěcení neudělí.

Po udělení svátosti svěcení se jména svěcenců, místo a den svěcení zaznamenají do zvláštní knihy pečlivě uchovávané v místní kurii. Každému vysvěcenému vydá biskup věrohodné osvědčení o udělení této svátosti.

Dle CIC (Liber IV, pars I, titulus VI De ordine, can 1008-1054) zpracoval -AJ-

Z Knihy života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfieux

uspořádala

Mgr. Tereza Pýchová

Radost – 2. část

část 16

Avšak nezapomínej, že radost je dcera oběti.

Pravá radost se rodí z úsilí, ze zkoušky, z utrpení, tak jako velikonoční radost pramení z kříže. Proto si pokládejte za svrchovanou radost, milí bratři, doléhají-li na vás všechny možné zkoušky. V nesnázích, při urážkách, v protivenstvích, pronásledováních se radujte, neboť vaše odměna v nebesích je veliká. Není hluboké radosti bez askeze a bez aktivní účasti na Ježíšově kříži.

V té míře, v jaké máte účast na Kristových útrapách, se radujte, abyste se také radovali a veselili, až se zjeví jeho sláva. Půst, čistota, bdění, odpouštění urážek, to vše jsou postoje srdce, ducha a těla, které rozradostňují duši. „Radost lidem srdce přímého!“

I když žádný Boží trest není zprvu důvodem k radosti, ústí askeze nakonec vždy do jasného klidu. I když zvečera pláčeš, ráno už jásáš. „Tys můj nářek obrátil v jásavý tanec, svléklš můj smuteční šat a oděl mě radostí.“ Oddej se askezi, a poznáš dokonalou radost.

Podej své rámě břemeni kázně, nenes netrpělivě její pouta, neboť v ní nakonec nalezněš odpočinek a změní se ti v radost. Budeš-li moci i ty jednoho dne říci, že už nehledáš sebe, povedeš nejšťastnější život, jaký si lze představit. Neboť celý tvůj život bude nedočkavě vzhlížet k pravému štěstí. Jak je řečeno, očekávání spravedlivých je samá radost.

Konečná perspektiva blahoslavenství, která nám bude dána, má být každý den světlem našeho života a má nás podírat v boji. Je dobré, můžeme-li si často opakovat se svatým Pavlem, že „utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás“ a že „nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy“. Celý náš život je putování k věčnému štěstí! Jednoho dne přijdeme všichni na Sión a budeme křičet radostí, věčná blaženost promění naši tvář, věčný jásot ji bude zdobit. Když ve svém mnišském životě napjatě a s jistotou očekáváme toto setkání s Bohem a chce onen den předjímat jak bychom nezpívali na každodenní cestě jako žalmista, když šel vzhůru do Jeruzaléma: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Vydáme se do Pánova domu!“ Žijme tedy podle Božího příslibu: „Plesat a jásat budou navěky nad tím, co stvořím, neboť – hle – v jásot přetvořím Jeruzalém a lid jeho v radost. Plesat budu nad Jeruzalémem, radovat se budou ze svého lidu.“

Odvahu, Jeruzaléme, potěší tě ten, který ti dal jméno.

Jeruzaléme, pohled' k Východu a viz tu radost, která ti přichází od Boha.

Bůh je přítelem mlčení.

Příroda, stromy, rostliny a květiny rostou v tichu.

**I my potřebujeme být ticho,
abychom se mohli dotknout duše.**

*Matka Tereza *1910 Albánie*

**Když máš víc, než kolik potřebuješ,
postav větší stůl, nikoli větší zeď.**

francouzské přísloví

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846 - pokračování, 23. díl) uspořádala Mgr. Romana Bartečková PhD

Můj předobří Bratr se svým sladkým a nebeským pohledem prostoupeným láskou mě svým vysvětlením přesvědčil, že má pravdu. Neřeknu jeho slova, pokazila bych je, zde je jejich smysl: Boží milosrdenství je větší než jeho spravedlnost. Bůh chce věčnou spásu všech lidí a všem dává potřebné milosti. Oddanou spoluprací s jeho milostmi, přizpůsobenými na každého člověka s ohledem na jeho stav, podmínky, sklony více či méně vznešené, jeho postavení a schopnosti, se mohou spasit všichni. Milosti jsou talenty, které člověk nadaný zdravým rozumem může zužitkovat.

Co se týče onoho maličkého děťátka, dejme mu na chvíli rozum: matka ho postaví na zem a řekne mu: „Chod!“ a podřízené, důvěřivé a prosté dítě kráčí; nevidí ruku Prozřetelnosti, necítí nebo téměř necítí vodítko, které ho přidržuje, ale slyší hlas své matky, která mu řekla, aby chodilo; a protože má rozum, pamatuje si, že velký Bůh řídí vše, a tak, aby se nic (mimo hřích) nestalo, ho podpoří a ochrání. Dítě tedy dojde, díky milosti, která ho sledovala a podporovala.

Až potom je jeho jednání téměř celé od Boha; ale děťátko by mohlo odmítnout, aby bylo svou matkou – božskou Prozřetelností – postaveno na zem, odevzdalo se však do vůle své matky; mohlo by odmítnout kráčet, ale ono se podřídilo rozkazu své matky, zřikajíc se tak své vlastní vůle; když vidělo, že kolísá a užuž padá, mohlo by se bát a nemuselo by chtít kráčet dál samo, ale ono dítě vyvinulo úsilí a přemohlo se, a tak dospělo k bodu určenému božskou Prozřetelností: nemůžeme říci, že toto maličké děťátko zvítězilo? Ano, zvítězilo, a přesvědčivě.

Poté jsem podeklovala svému nejmilejšímu dobrému Bratru a žádala jsem ho o modlitby za sebe, slabého tvora, připomněla mu jeho slib, že až přijde ta hodina, budu ho smět políbit. Se sladkým úsměvem mi řekl, že to nebudu já, kdo ho políbí, ale že to bude On. „Rychle, rychle“, řekla jsem mu, „pospěšme si můj dobrý Bratře, pro lásku k našemu nejmilovanějšímu Ježíši Kristu.“ Políbil mě na čelo, na rty a na hrud', poželhal mě znamením kříže a odešel.

Přišli si pro mě bratři a sestry a odebrali jsme se domů. Má matka se přirozeně ptala svých dětí, zda jsem se bavila; po jejich záporné odpovědi se velice rozzlobila. Moc mě bolelo, že jsem své ubohé drahé matce způsobila takový zármutek; upřímně jsem se rozhodla, že se jí s pomocí Boží více podřídím. Často jsem si myslela, že kdyby se to líbilo mému milovanému Ježíši Kristu, bylo by lépe pro mne i pro členy rodiny, kdybych zemřela, protože jsem svou dobrou matku stále jen zarmucovala a pro všechny bratry a sestry jsem byla jen podnětem k pohoršení a nedokázala jsem se napravit ze své němosti, mým rodičům tak nepříjemné. Soustředila jsem se na svou nízkost; prosila jsem svého božského Mistra o odpuštění, ujišťovala jsem ho, že se mu už nikdy nechci znelíbit, ať je to v čemkoliv, ale že chci vždycky jednat s pomocí jeho mocné milosti.

Můj otec přišel z práce a řekl, že bych měla chodit na katechismus a připravovat se na první přijímání. Och, jak jsem si prála k němu jít! Na katechismus jsem šla pokaždé, když mi to matka řekla; ale často v hodinu, kdy zvonila, jsem byla poslána sbírat roští na podpal do kamen. Můj bratr Jindřich, který byl o dva roky mladší než já, chodil na katechismus pravidelně. A tak za měsíc či za dva, když pan vikář jako obvykle dal zvonit, řekl mému bratru: „Vaše sestra nepřišla na katechismus, letos nepůjde k prvnímu přijímání; nicméně jí jde na patnáctý rok, proč nechodí?“ Jindřich opakoval jeho slova mé matce, která se proti vikáři a mně rozzuřila. Řekla mi, že na katechismu chybět nesmím, ale že se přitom musím starat o dříví pro její kamna. Činila jsem vše, co má drahá matka chtěla: nesmím opomenout říci, že má sebeláska trpěla těmito rozpory nebo rozčilováním, ale skrze božskou milost jsem byla odevzdána do rukou Toho, kdo všechno řídí pro naše velké dobro. Och, jak je za všech těch okolností a událostí života víra drahocenná! Ne, nebudme bez rozumu jako zvířata, jako psi, kteří vztekle dorážejí na kámen, který je uhodil; uctivejme, milujme, žehnejme a děkujme vždy milosrdné ruce, která kámen poslala, aby nás probudila z naší otupělosti vůči spásě naší duše.

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Postupné obnovování přerušovaných aktivit - viz jednotlivé poznámky.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 17:00 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - (P. Vít Uher, místnost A, neděle 18:30)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina - bude obnovena od září 2020

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě prvního čtvrtku v měsíci)

Čistá biblí není jednoduchá, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající – od 3. 5. do 28. 6.

neděle 17:00 - 18:00

Každoročně po velikonočních začíná P. Vít setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 20:00 (říjen - duben)

Hovory o liturgii se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (průběh liturgických úkonů, skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Eucharistická adorace – pokračuje od 7. 5.

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Polední ateliér – pokračuje od 1. 5.

pátek 9:00 - 12:00 (říjen - květen)

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 9:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa (začátek 8:00) se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne uklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor – pokračuje od 11. 5.

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve farním centru probíhá příprava každou neděli od 17:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním nebo společenským aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (minimálně 3 měsíce předem) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocný? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtění, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši sv. za svoje blízké nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro současnou dobu jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	od září 2020; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
úterý: 15:00 – 16:30 P. Antonín Ježek středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:

stav ke dni 31. 5. 2020:

výše dluhu (úvěr): Kč 3 082 488,26 povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-
sbírka na splácení úvěru - květen 2020: Kč 6 515,-
č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank) VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 328 - ČERVEN 2020

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 - Žižkov, farář P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.